

בקנין סודר, נמצא, שיש שטר על התחייבות, ו"כתובין" הם, (9) ולכך ניזונית היא ממשועבדים, אף לדעת עולא.

ומקשינן: **אי הכי**, שקנו מידו, **בנות** שלהן **נמי**, יהיו ניזונות ממשועבדים, שהרי "כתובין" הן? (10) (11)

ומתריצין: הברייתא מדברת במקרה שקנו לזו [בת אשתו], ולא קנו לזו [לבתו].

ופרכינן: **מאי פסקא**, כלומר, למה נחלק ביניהן, וכי דבר פסוק ומוחלט הוא, שסתם מי שפוסק מזונות לבת אשתו קונים מידו, ולבתו אין קונים?!

ומשנינן: אף אם קנו לבתו, לא יועיל הקנין, כי **בת אשתו**, **דהואי** [שהיתה] בעולם

ואם מתו, הרי **בנותיהן** — שנולדו להם, ממנה או מאשה אחרת, אין **ניזונות** אלא **מנכסים בני חורין**, כמו ששנינו "אין מוציאין למזון האשה והבנות מנכסים משועבדים".

ואילו היא [אותה בת אשתו], **ניזונית מנכסים משועבדים**, מפני שהיא **כבעלת חוב**. ואף שלא נכתב שטר על כך, כיון שהחוב קצוב.

ושמע מינה כרבי חנינא, (7) וקשיא לעולא?!

ומשנינן: לא תיקשי לעולא, כי **הכא במאי עסקינן**, **בשקנו מידו**, (8) בקנין סודר, על התחייבותו לבת אשתו.

והיות שדרך הוא לכתוב שטר על מה שקנו

מקשה הגמרא ממזון האשה והבנות, והרי אמרינן לעיל שכך התנו שלא תועיל כתיבה לענין גביה ממשועבדין?

וראה בש"ך חושן משפט סימן ס' סעיף קטן יב שתירץ דלא אמרו דהווי כאינם כתובין אצל משועבדים אלא לענין תנאי בית דין של מזונות ולא לענין אם יכתוב שטר על כך.

ובדעת התוספות אפשר לפרש, טעם הדבר שעשאוים כאינם כתובין אינו מפני שאין קול אלא משום שאין לך אדם רוצה ליקח שדה מחבירו אם מזון אשתו ובניו חוזרים עליו עולמית, כמו שפירש רש"י שם. אם כן, אף לענין כתיבת שטר יש לומר כך. [ויתכן שזהו מה שאמרו "כתובין הן אצל בני חורין" דהיינו אף אם יהיו כתובין ממש, לא יחשבו ככתובין אצל משועבדים.]

11. ובשלמא לרבי חנינא יש לומר דבעינן כתובין וקצובין, אבל לעולא דסגי בכתובין קשיא. — על פי רש"י. ולשיטת רמב"ן יש

ובתוספות כתובות נ ב כתבו שאף אם הולכין אחר אומדנא גם לענין להוסיף על עישור נכסים מכל מקום פרנסה יש לה קצבה כי אפשר ללקוחות לברר את הדברים על ידי בית דין ולשום דעתו של אב.

7. ולרבי חנינא, קצובין בעי ולא כתובין — על פי רש"י וראה ברמב"ן שמוזונות אינן קצובין.

8. משמע שבקושיא סברה הגמרא שלא עשו קנין סודר, אלא עצם פסיקתו עמה מחייבת ראה רמב"ם מכירה יא יז.

9. רש"י. ובתוספות פירשו דקנין אלים טפי מכתובה, וראה ברמב"ן שכתב שכאשר עושה "קנין" בעין יפה הוא מקנה, וראה בהערה הבאה.

10. הקשו התוספות, לפירוש רש"י שמעלת קנין סודר אינה אלא מחמת כתיבת שטר, אם כן מה